

آرزویم این است که روزی بروم در مورد طرح‌های شکست خورده در سیستان مستند بسازم. به گمانم می‌تواند چراغ راه طرح‌های آینده باشد.

ان شاء الله. من سؤال پایانی را پرسیم. بر اساس شنیده‌ها، الان برآورد کارشناسی حاکی است نیاز آبی سیستان، اعم از شرب، کشاورزی و زیست محیطی برای احیای تالاب‌ها مومن و آن تالاب دیگر، مجموعاً سه میلیارد مترمکعب است؛ ولی حق آب ما ۸۲۰ میلیون مترمکعب در سال است؛ یعنی فرض را بر این بگیریم که حق آب ما تمام و کمال همه مقتضیات فنی‌اش بر طرف شده و وارد ایران بشود؛ باز هم کمتر از یک سوم نیاز آبی فقط سیستان است. اصلاً مشکل آب سیستان راه‌حلی دارد؟

فیلم «میراب» تمام حرفش این است: «ببین چه خبر است تا بتوانی درست برنامه‌ریزی کنی.» ما باید انتظاراتمان را مشخص کنیم با توجه به شرایطی که در نقاط مختلف دنیا وجود دارد. یکسره گفته می‌شود جنگ بعدی جنگ آب است، نه جنگ نفت است، نه جنگ انرژی. خواهش من این است که مستند «پیش از سیل» (Before the flood) را ببینید و در نشریه‌تان هم گزارشی از آن تهیه کنید. فیلمی است به کارگردانی فیشر استیونس که با کمک چند تهیه‌کننده، از جمله لئوناردو دی‌کاپریو، ساخته شده است و در آن دی‌کاپریو نقش ایفا می‌کند و به نقاط مختلف جهان می‌رود تا از نزدیک شاهد بحران‌های آب و هوایی باشد. این مستند به بحران‌های آب و هوایی در دنیا می‌پردازد؛ از جمله معضل کمبود آب را بررسی می‌کند که بر نقاط مختلف جهان تأثیر گذاشته است، حتی بر اروپا؛ مثلاً می‌گفتند همین امسال در انگلیس با تانکر به بعضی جاها آب برده‌اند. جاهایی بوده در اروپا که هیچ وقت نیازی به کولر نداشته‌اند؛ اما الان به آن نیاز دارند. هوا گرم‌تر شده و قطر یخ‌ها پانزده متر در برخی از این کشورهای شمالی اروپا کمتر شده است. در این فیلم دی‌کاپریو به قطب می‌رود و می‌بیند چه فاجعه‌ای دارد رخ می‌دهد. این تغییرات چه تأثیری در آمریکا دارند؟ در چین چطور؟ در مورد آب شرایط به سمت بغرنج شدن پیش می‌رود. مشکل آب در ایران فقط مختص سیستان نیست. با عراقی‌ها هم این مشکل را داریم با کشورهای دیگر هم چنین مشکلاتی داریم. ترک‌ها هم با عراقی‌ها، هم با سوریه‌ای‌ها مشکل دارند. هر جایی که بحث آب است مشکل وجود دارد. یادم نیست مصر و سودان بود یا سودان و اتیوپی بود که در مورد سدی با هم جنگ می‌کردند. البته این بحران در منطقه سیستان ایران خیلی بیشتر نمود دارد؛ ولی مردم سیستان بسیار سخت‌کوش‌تر و قانع‌تر هستند. اگر یک‌دهم این معضلات در نقاط دیگر کشور وجود داشت چقدر راهپیمایی و درگیری و اختلاف به وجود می‌آمد. صدایی از مردم سیستان تا روزهای خیلی سخت هم در نیامد. به نظر من اگر خود همین بحث حق آب احیا بشود و طرح‌های کارشناسی کم‌خرج در آن منطقه اجرا بشود، به صورت نسبی از حالت بحران می‌توانیم فاصله بگیریم. در این شرایط سختی که داریم بارندگی سیل‌آسا در زاهدان می‌آید آب‌ها همه می‌رود به پاکستان. آیا نباید مثلاً همین طرح‌های آبخیزداری را درست بکنیم تا اگر آبی آمد بتوانیم آن را